

FAKULTA FILOZOFICKÁ
ZÁPADOČESKÉ
UNIVERZITY
V PLZNI

Katedra antropologie

PROTOKOL O HODNOCENÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE posudek vedoucího práce

Práci předložila studentka: Bc. Radek Čermák

Název práce: Specifika marginální literatury na příkladě literatury lužickosrbské

Vedoucí práce: Doc. Petr Lozoviuk, Ph.D.

1. CÍL PRÁCE (*uved'te, do jaké míry byl naplněn*):

Předložená magisterská práce se na první pohled zdá být velmi ambiciózním podnikem. Při podrobnější četbě je však čtenář zmaten. O co zde vlastně jde? Sám autor v úvodu v podstatě nekonkretizuje svůj badatelský záměr. Až na s. 11 se lze dočíst, že zde bude učiněn pokus, „ukázat právě odlišnou perspektivu teorie menšinové literatury a nabídnout vlastní koncept, který ukáže nedostatky i přednosti“. Je ponecháno na čtenáři, aby si sám domyslel, jakéže to „nedostatky a přednosti“ mají být ukázány. Podobná nedotaženost a myšlenková roztržitost prostupuje celým textem Čermákovy práce.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (*náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita teoretické a vlastní práce, vhodnost příloh apod.*):

Text Radka Čermáka měl být podle znění svého titulu věnován problematice „marginální literatury na příkladu literatury lužickosrbské“, což je zajímavé a i z hlediska etnologie/antropologie nosné téma. Ve skutečnosti je předložená práce o všem možném, bez jednoznačné struktury a finální vypovídací hodnoty. Nelze se ubránit dojmu, že předložená práce byla sepsána narychlo a účelově, zejména ve smyslu „nahonění“ patřičného počtu stran textu. To se ale nakonec autorovi stejně nepodařilo – vlastní text zahrnuje pouhých 55 strojopisných stran, přičemž na mnoha místech jsou ještě navíc ponechány zbytečné mezery mezi řádky. Objem textu dále „nafukuje“ odsazení za každým odstavcem, přičemž „odstavcem“ je někdy pouhá věta. Za největší problém v tomto ohledu ale považuji neúměrné využívání přímých citací, takže značná část rádooby Čermákova textu působí dojmem jakési koláže názorů různých autorů na různé problémové okruhy. Čtenář tak má spíše pocit, že čte výpisky ze sekundární (někdy i primární) literatury. Jako nejextrémnější příklad lze uvést citaci z knihy Karla Horálka, která se táhne přes celé čtyři strany textu (s. 22-25)! Některé citace jsou navíc uváděny duplicitně v originálním znění a českém překladu. V řadě citací se navíc čtenář doslova ztrácí – není jasné o čí výpověď se vlastně jedná (např. na s. 26) či kde

citace končí (např. na s. 28). Nepřehlednost je způsobena i nerozlišením mezi citací v citaci, pro kterou Čermák používá stejný typ uvozovek. Některé odkazy na literaturu navíc nejsou přesné a proto dohledatelné. Kdyby byly tyto obsáhlé, téměř na každé straně textu se nacházející citace z práce vynechány, tak by toho příliš nezbylo. Předložený text obsahuje velmi málo souvislých pasáží, jichž by byl Čermák autorem. Jeho příspěvek tak v podstatě spočívá v glosování obsáhlých citací, myšlenkového koktejlu, který byl ale pro čtenáře namíchaný podle nepochopitelného receptu. Nejen, že autor explicitně nenastihuje svůj badatelský záměr a způsob svého postupu, logiku jeho uvažování je velmi obtížné odvodit též implicitně. Text nesleduje zřetelnou myšlenkovou linii, řeč je o všem možném, o nejrůznějších teoriích i o diverzních jednotlivostech literární a historiografické provenience. Není tak zřejmé, o co autorovi vlastně jde. Čtenářskou „nevlídnost“ navíc ještě umocňuje jakási systémová entropie, která je z textu vysledovatelná a jejíž funkčnost může, podle mého soudu, spočívat jen ve zmatení čtenáře, jeho dezorientování v textu, který v podstatě nic nesděljuje.

Z obsahového hlediska je třeba na druhé straně připustit, že dané téma disponuje značným badatelským potenciálem. Některé Čermákovy poznámky naznačují, že je v oblasti lužickosrbské kultury velkým znalcem a že se vyzná i v sekundární literatuře, která by se dala k analýze této „marginální literatury“, chápané ovšem jako etnografický pramen, využít. Sám Radek Čermák již nejednou prokázal, že je nadaným a schopným autorem analytických textů. O to větší zklamání představuje předložená práce.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (*jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, přehlednost členění kapitol, kvalita tabulek, grafů a příloh apod.*): Viz výše.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (*celkový dojem z diplomové práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek apod.*):

Práci doporučuji přepracovat, vyostřit její zaměření a srozumitelným způsobem zpracovat do aktualizované podoby. Doporučoval bych zvýraznit metodologicko-teoretickou fokusaci na antropologii, resp. antropologii literatury, a sice ve smyslu, ne o ní psát, ale aplikovat její přístupy na sledovanou menšinovou literaturu. Z formálního hlediska doporučuji přeložit všechny citované cizojazyčné texty do češtiny. Pro úplnost bych jen doplnil, že konečná podoba práce nebyla se školitelem konzultována.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (*jedna až tři*):

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA (*výborně, velmi dobře, dobře, nedoporučuji k obhajobě*):

Magisterská práce Radka Čermáka vykazuje závažné formální i obsahové nedostatky. Z tohoto důvodu ji doporučuji zásadním způsobem přepracovat a předložit k obhajobě v inovované podobě.

Datum: 23. 05. 2017

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta filozofická
Katedra antropologie

Podpis: